

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ សាមសិប

ម៉ោងនៃការភ័យខ្លាច

Jeff Pippenger

2023-12-25

ការភ័យខ្លាចរបស់ប្រជាជនសាសនា ចំពោះអកុសលដែលសរសេរយ៉ាងអាថ៌កំបាំងនោះ

មិនគួរមកសំដៅទៅលើសេចក្តីសុំលាបរបស់គាត់

និងចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរពុទ្ធសាសនា

ប៉ុន្តែថ្ងៃម្ខាងសំដៅទៅលើចំណុចមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រទំនាយ

ដែលពលនោះសេចក្តីភ័យខ្លាចចាប់កាន់កាប់សង្ខេបទាំងឡាយនៃនិមិត្តរូប

សេចក្តីភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ «ខ្យល់ពិទិសកើត»

គឺសាសនាអ៊ីស្លាម។

សេចក្តីភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេដូចជាសុភ័យនាក់ដែលកំពុងឈឺចាប់សម្រាប់កូន

ដូចនេះហើយមានកំណត់បង្ហាញអំពីការឈឺចាប់ដែលកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់

ហើយមកដល់លុបចោលកាន់កាប់ក្រៅពីកញ្ចប់ឡើងៗ។

សេចក្តីភ័យខ្លាចនោះចាប់ផ្តើមនៅ «ម៉ោង» នៃពិធីប្រជុំរបស់ប្រជាជនសាសនា

នោះបីជាវាមានមកដល់ជាលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ក៏ដោយ។

ចាប់ពីពេលនោះតទៅ ខ្យល់ទាំងឡាយចាប់ផ្តើមអិលផុតពីនៃទេវតាទាំងបួន

ដែលកំពុងកាន់កាប់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រាមនុស្សសម្បូននៃសិបបួនពាន់នាក់។

បន្ទាប់មកសម្រាប់ទិវា ដដែលអស្ចារ្យមានកំណត់សម្គាល់នោះ

មានកំណត់និយមន័យទិវាដោយស្រស់ស្អាតទំនាយនេះថា «គឺមានទីក្រុងណាដូចជាទិវា

ដូចជាទីក្រុងដែលត្រូវបំផ្លាញនៅកណ្តាលសមុទ្រ?»

នាទីរាជសីលធម៌រៀនអំពីអ្នកនាំក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នក;

ហើយអ្នកមានពេញបរិបូណ៌

ហើយមានកុលាយជាមានសិរីល្អយ៉ាងខ្ពស់នៃកណ្តាលសមុទ្រ។

អ្នកចង់ទុករបស់អ្នកមាននាំអ្នកចូលទៅក្នុងទឹកដុំទៅជុំ;

ខ្យល់ខាងកើតមានបំបាក់អ្នកនាំកណ្តាលសមុទ្រ។ ទុរយសមុបគួរិបស់អ្នក

និងទំនិញតាំងលក់របស់អ្នក ពាណិជ្ជកម្មរបស់អ្នក ក្រុមនារីរបស់អ្នក

និងអ្នកបើកនាវារបស់អ្នក អ្នកជួសជុលនាវារបស់អ្នក

និងអ្នកប្រកបមុខរបរក្នុងពាណិជ្ជកម្មរបស់អ្នក

និងបុរសសង្ក្រាន្តទាំងអស់របស់អ្នក ដែលនៅក្នុងអ្នក

ព្រមទាំងក្រុមហ៊ុនទាំងមូលរបស់អ្នក ដែលនៅកណ្តាលអ្នក

និងផ្ទះក្នុងទីក្រុងកណ្តាលសមុទ្រ នៅថ្ងៃនៃវិនាសរបស់អ្នក។

តំបន់ជាយក្នុងនឹងញ័រដោយសំឡេងនៃការស្រែករបស់អ្នកបើកនាវារបស់អ្នក។

ហើយអស់អ្នកដែលកាន់ច្រវែ នារី និងអ្នកបើកនាវាទាំងអស់នៃសមុទ្រ

នឹងចុះពីនាវារបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងឈរលើដី;

ហើយពួកគេនឹងបន្តលើសំឡេងរបស់ពួកគេប្រឆាំងនឹងអ្នក ហើយនឹងស្រែកយ៉ាងជួរចត់

ហើយនឹងបោះផ្ទុកឡើងលើកុហលរបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងមើលខ្លួននៅក្នុងផង្កា។

ហើយពួកគេនឹងក្តៅកុហលរបស់ពួកគេឲ្យទំពក់ទាំងស្រុងសម្រាប់អ្នក

ហើយក្រវាត់ហាសក់

ហើយពួកគេនឹងយំសោកអំពីអ្នកដោយសេចក្តីជួរចត់ក្នុងចិត្ត

និងដោយការទទួលយកដ៏ជូនចិត្ត។ ហើយក្នុងការទទួលយករបស់ពួកគេ
ពួកគេនឹងលើកឡើងនូវបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់អ្នក ហើយទទួលស្គាល់អំពីអ្នក
ដោយពេលវេលា ទីក្រុងណាមានដូចទីរួម
ជាដូចទីក្រុងដដែលគ្រប់បំណុលនៃកំណត់សម្គាល់
កាលណាទំនិញរបស់អ្នកបានចេញទៅពីសមុទ្រ អ្នកបានបំពេញប្រជាជនជាច្រើន;
អ្នកបានផ្ទេរឱ្យស្ថិតច្រើនឡើយនៃនៃដីមានទ្រព្យ
ដោយបរិមាណដ៏ច្រើននៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក និងនៃពាណិជ្ជកម្មរបស់អ្នក។
នៃពេលវេលាដដែលអ្នកនឹងគ្រប់ហាក់ដោយសមុទ្រ នៅក្នុងជម្រកទឹក
ពាណិជ្ជកម្មរបស់អ្នក និងក្រុមហ៊ុនទាំងមូលរបស់អ្នកនៃកំណត់សម្គាល់អ្នក
នឹងផ្តល់ចុះ។ អស់អ្នកស្មានកំណត់សម្គាល់ទាំងឡាយនឹងស្របច្រើនដោយសារអ្នក
ហើយស្ថិតច្រើនឡើយរបស់ពួកគេនឹងភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង
ពួកគេនឹងគិតស្មុគស្មាញនៃលើមុខមាត់របស់ពួកគេ។
ពួកជំនួញក្នុងចំណោមប្រជាជននឹងស្វិតស្វើចងក់អ្នក;
អ្នកនឹងក្លាយជាសចក្រដ៏ស្រស់ស្អាត ហើយនឹងលឺមានទៀតជារៀងរហូត។
អសេគោល 27:25-36។

ទីរួម គឺជាទីក្រុង ឬនគរមួយ ដដែលពួកពាណិជ្ជករនៃនៃដីយំស្រោកយ៉ាងជូនចិត្តពីព្រះវា
ហើយបន្ទាប់មកសួរថា «តើមានទីក្រុងណាដូចទីរួម?» ពួកគេផ្ទេរឱ្យដូចនេះក្នុង «ពេលវេលា»
ដដែលទីក្រុងនោះគ្រប់បំណុលនៃកំណត់សម្គាល់។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨
ស្តីពីស្វាយនៃទីរួម ដដែលជាស្តីពីស្វាយរួម
ដដែលបានប្រព្រឹត្តកំហុសពិធីកម្មក្នុងមួយស្ថិតច្រើនឡើយនៃនៃដី
ហើយគ្រប់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ជាទីក្រុងជំនោះ
ដដែលសចក្រដ៏វិនិច្ឆ័យរបស់នាងមកដល់ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង និងក្នុងមួយថ្ងៃ
នាងគឺជាទីក្រុងដដែលបង្កើតឱ្យមានសំណួរព្យាករណ៍នោះពីស្ថិតច្រើនឡើយ
និងពួកពាណិជ្ជករដដែលយំស្រោក។

ដូចនេះ សចក្រទេវតារបស់នាងនឹងមកដល់ក្នុងថ្ងៃតែមួយ គឺសចក្រស្ថិតច្រើន
ការកាន់ទុក្ខ និងអំណត់យុលាន; ហើយនាងនឹងគ្រប់បំណុលនៃកំណត់សម្គាល់ដោយភ័យខ្លាច
ដុបិតព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដដែលវិនិច្ឆ័យនាង ទ្រង់មានប្បទានភាពខ្ពង់។
ហើយស្ថិតច្រើនឡើយនៃនៃដី ដដែលបានប្រព្រឹត្តកំហុសពិធីកម្មក្នុង
និងរស់នៅក្នុងសចក្រវិភាគបុរាណជាមួយនាង នឹងយំស្រោក
និងពេលវេលាទំនួញអំពីនាង នៅពេលដដែលពួកគេឃើញផ្លូវនៃនៃការដុតបំផ្លាញនាង។
ពួកគេនឹងឈរនៅឆ្ងាយ ដោយសារភ័យខ្លាចចំពោះទណ្ឌកម្មរបស់នាង
ទាំងពេលវេលាថា: «អនិច្ចា អនិច្ចា ក្នុងហឫទ័យនៃនៃនោះ ក្នុងដីមហិមានោះអើយ!
ដុបិតក្នុងមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ សចក្រដ៏ជំនុំជម្រះរបស់អ្នកបានមកដល់ហើយ»។
ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃនៃដី នឹងយំស្រោក និងកាន់ទុក្ខអំពីនាង
ដុបិតមាននរណាទិញទំនិញរបស់ពួកគេទៀតឡើយ គឺទំនិញមាស ប្រាក់
តុប្បងមានតម្លៃ គុជខ្យង ក្រណាត់ទស្សនៈកល្យាណ ពណ៌ស្រាយ ស្លឹក ពណ៌ក្រហម
និងឈើក្រអូបគ្រប់ប្រភេទ ព្រមទាំងប្រដាប់ប្រើប្រាស់គ្រប់យ៉ាងផ្ទៃក្នុង
និងប្រដាប់ប្រើប្រាស់គ្រប់យ៉ាងផ្ទៃក្នុងនៃដីមានតម្លៃបំផុត ពិសេស ព័ន្ធភិក្ខុ ព័ន្ធភិក្ខុ
និងព័ន្ធមាត់ ព្រមទាំងឈើអប់ ក្បាលក្រអូប ទឹកអប់ ក្រអូបថ្លា គ្រឿងស្រា ប្រដាប់
ម្សៅម៉ដ្ឋបល្ល័ង្ក ស្បូវសាលី ស្រូវគោ ចៀម សេះ រទេះ ទាសករ និងព្រលឹងមនុស្ស។
ហើយផលទាំងឡាយដដែលព្រលឹងអ្នកបានលោកចង់បាន
បានហាក់ចេញពីអ្នកទៅហើយ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដដែលវិនិច្ឆ័យ និងលុបបំបាត់

មានហត់ចញ្ចើមុនក្នុងហើយ ហើយអ្នកនឹងរកឃើញវាទៀតមិនមានសោះឡើយ។
ពាណិជ្ជករនៃបែបនេះ ដល់មានកុលាយជាអ្នកមានដោយសារនាង
នឹងឈរនៅឆ្ងាយ ដោយសារភ័យខ្លាចចំពោះទណ្ឌកម្មរបស់នាង ទាំងយំសោក
និងពោលទំនួញ ហើយពោលថា៖ «អនិច្ចតា អនិច្ចតា ក្នុងដ៏ជំនោះ
ដល់មានសុល្យោគពាក់កណ្តាត់ទស្សន៍កល្យាណ ពណ៌សុភវ័យ និងពណ៌កុរហម
ហើយមានគុបតងដោយមាស គុប្បមានតម្កល់ នឹងគុជខ្យងអើយ!
ឌុបិតកុនុងមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ
ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនបែបនេះមានកុលាយជាស្នេហ៍អស់ហើយ»។ ហើយមនោវាគ្យប្រូប
និងអ្នកដំណើរទាំងអស់ក្នុងនាវា និងកងទ្វក
និងអស់អ្នកដល់ផ្ទះពាណិជ្ជកម្មតាមសមុទ្រ មានឈរនៅឆ្ងាយ
ហើយសួរក្រឡើង នៅពេលដែលពួកគេឃើញផ្លូវនៃការដុតបំផ្លាញនាង
ដោយពោលថា៖ «តើមានក្នុងណាដូចក្នុងដ៏ជំនោះ?»
ហើយពួកគេហោចជួលលើកុហលរបស់ខ្លួន ហើយសួរក្រឡើង ទាំងយំសោក
និងពោលទំនួញ ដោយពោលថា៖ «អនិច្ចតា អនិច្ចតា ក្នុងដ៏ជំនោះ
ដល់នៅក្នុងក្នុងនោះ អស់អ្នកដល់មាននាវានៅសមុទ្រ មានកុលាយជាអ្នកមាន
ដោយសារសេចក្តីថ្កុលថ្កន់រុងរឿងរបស់នាង! ឌុបិតកុនុងមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ
នាងគួរមានផ្ទះវិទ្យុនិស្សន្ទហើយ»។ វិវរណៈ 18:8-19។

ការបរិក្ខារនៃវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រួមបញ្ចូលសារនៃស្នេហាដ៏អស្ចារ្យ។
សារនោះ គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយទីពីរនៃ អសេគោល ជំពូក ៣៧ ដល់នាំឲ្យយើងអឹងសង្កេតសុលាប
ដល់មានដក់នូវតាមផ្លូវអស់រយៈពេលបីម៉ោងក្នុងនេះ៖
មានជីវិតឡើងវិញជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកវា សារនោះ គឺជាសារដែលរួមបញ្ចូលសេចក្តីពិតថា
វាជាសុលាមដល់ព្រះអម្ចាស់បុរេ
ដើម្បីបំភ្លឺនូវការវិនិច្ឆ័យនៃសប្បុរសភាពគ្រីស្ទលើសហរដ្ឋអាមេរិក
ដោយសារការអនុវត្តបង្កប់នូវអំណាចវិញ។ ការវិនិច្ឆ័យនៃសារនោះមកដល់ក្នុង «ម៉ោង»
នៃការញ្ជួយដីដ៏ធំ ដល់ក៏ជាដំបូង «ម៉ោង»
ដល់អកុសលដែលមានសរសេរចេញពីលើជញ្ជាំងរបស់បលេសាសា។
អកុសលនោះមានបង្កឲ្យមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
ដល់គួរមានតំណាងថាកាន់កាប់សុតច្បាប់អស់ និងពាណិជ្ជករទាំងឡាយ
នៅពេលដែលរចនាសម្ព័ន្ធនៃសេចក្តីច្នៃប្រឌិតនៃភពនៃដីគួរមានផ្ទុកលំអដោយ
«ខ្យល់ខាងកើត» គឺសុលាម ដល់មានល្អច្បាប់នៅក្នុងនគរបស់បលេសាសា
ដោយសម្លាប់ តាមរយៈ «ជញ្ជាំង» ទាបខាងគុប្ប ដល់គួរមានមើលរំលង។

«ទីក្រុង» ឬនគរដែលពួកសុតច្បាប់ និងពួកពាណិជ្ជករ ទ្រព្យអំពី ហើយសួរថា
«តើទីក្រុងណាដែលដូចទីក្រុងដ៏ជំនោះ?» នោះគឺជានគរបស់ស៊ីរីយ៉ាស្តនៃទីរ៉ុស
ដែលនៅពេលនោះកំពុងច្រៀងបទចម្រៀងរបស់នាង
ហើយប្រព្រឹត្តអំពើបុរាណសាស្ត្រជាមួយពួកសុតច្បាប់ទាំងនោះដល់។
ពួកហោរាទាំងអស់និយាយអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ហើយពួកគេយល់ស្របគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចនេះពួកពាណិជ្ជកររបស់អសេគោល
គឺជាពួកពាណិជ្ជករដល់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំបី។ បីដងនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់ប្រាំបី ពួកគេឆ្លើយថា «វេទនា! វេទនា!» នៅពេលដែលទីក្រុងដ៏ធំ
និងរចនាសម្ព័ន្ធនៃភពនៃដី គួរមានផ្ទុកលំអ
ពាក្យគ្រីស្ទដែលគួរមានបកប្រែថា «វេទនា» នៅក្នុងអត្ថបទនោះ
គឺជាពាក្យដល់បំផុតដែលគួរមានបកប្រែបីដងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីប្រាំបី ខទីដប់បី

ហើយនោះទីនោះគួរឲ្យមានបកប្រែដោយបុរោហិតកុយអង់គុលសេដុសងេមួយ។

ហើយខ្ញុំមានមើលឃើញ ហើយមានឮទេវតាមួយអង្គគហោះកាត់កណ្តាលមួយ
បុរោហិតដោយសំឡេងខ្លាំងថា «វិបត្តិ, វិបត្តិ, វិបត្តិ ដល់អ្នកសុភវិនិច្ឆ័យនៃដី
ដោយព្រោះសំឡេងគួរឲ្យផ្អែមដូចគ្នាបន្តបន្ទាប់ទៅទាំងបី
ដល់នោះមិនទាន់ផុតទៅឡើយ!» វិរាណៈ 8:13

ពួកសុដចេ និងពួកពាណិជ្ជករ

កំពុងទទួលសេវាចំពោះការបំផ្លាញសង្គមប្រតិបត្តិរបស់ពិភពលោក ដោយពាក្យថា
«អាឡាស់ អាឡាស់» មានន័យថា «វេទនា វេទនា» ហើយ «វេទនា» នោះ
គឺជានិមិត្តរូបនៃសាសនាអ៊ីស្លាម។ ការភ័យខ្លាចដល់ចាប់កាន់បែរសាសនា
និងពួកមនុស្សរបស់គាត់ នៅពេលអកុសលគួរឲ្យមានសរសើរឃើញជានិច្ច
គឺជាការភ័យខ្លាចដល់កើតឡើង នៅពេលរចនាសម្ព័ន្ធដែប្រតិបត្តិកែប្រែនៃដីគួរឲ្យ
មានបំផ្លាញដោយការវាយប្រហារបន្តបន្ទាប់ពីសាសនាអ៊ីស្លាម
ដល់ព្រះបុរោហិតបុរាណនៃព្រះហឫទ័យដ៏កន្ត្រៃរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបំបាត់មនុស្សការជំនុំជម្រះអនុវត្តរបស់ខ្លួនលើអស់អ្នកដល់ដីកសាងហែប៊ីឡូន
គឺការបង្កឲ្យគោរពចុងអាទិត្យ។ សេចក្តីពិតនេះ គឺជាបុរោហិតបទនៃ «បន្ទុក»
ក្នុងអសោយា ជំពូក ២៣ សូត្រអំពីសុរិយស្វយាសនៃ «ទីរុក»។

បន្ទុកអំពីក្នុងទីរុក។ ឱនាវានតែវិស័ស ចូរស្រុកទុរហោយចុះ
ដុបិកាគួរឲ្យមានបំផ្លាញហើយ ដល់ចំណាត់គ្មានផ្ទះសម្បែង
ហើយគ្មានកន្លែងចូលទៀតឡើយ។ ពួកគេបានទទួលការបរិកសម្បែងពីស្រុកគីរីមី។
ឱអ្នកស្រុកកោះអើយ ចូរស្រងៀមសង្កាត់ចុះ អ្នកដល់ពួកពាណិជ្ជករនៃស្ទឹង
ដល់ឆ្នលងកាត់សមុទ្រ បានធុរចិញ្ចឹមពិបាកប្រិបូរ។ ហើយដោយទឹកដាច់រំលឹក
គ្រប់ពូជនៃស្រីហោះ គឺការច្នៃកាត់នៃនុល ដាច់ណូលរបស់នាង
ហើយនាងជាទីផ្សាររបស់បណ្តាបុរោហិតទាំងឡាយ។ ឱស្ទឹងអើយ ចូរខ្មាសអៀនចុះ
ដុបិកាសមុទ្របាននិយាយហើយ គឺកម្ពុជារបស់សមុទ្រថា៖ «ខ្ញុំមិនឈឺពោះសម្ភារនៃ
ហើយក៏មិនបង្កកើតកូនដៃ ខ្ញុំក៏មិនចិញ្ចឹមយុវជនទាំងឡាយ
ហើយក៏មិនចិញ្ចឹមស្ត្រីកុម្មារីទាំងឡាយដែរ»។
ដូចជានៅពេលមានដំណឹងអំពីស្រុកអស្ថិរទុរយ៉ាងណា ដូចនោះដែរ
ពួកគេនឹងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងនូវពេលមានដំណឹងអំពីក្នុងទីរុក។
ចូរឆ្ងល់ទៅតែវិស័សចុះ ឱអ្នកស្រុកកោះអើយ ចូរស្រុកទុរហោយចុះ។
តើនេះជាក្នុងដីរកររបស់អ្នកឬ ដល់មានកំណើតតាំងពីថ្ងៃប្រែរាជ្យ
ជើងរបស់នាងផ្សាច់នឹងនាងទៅឆ្ងាយ ដើម្បីបិទស្រុកនោះជាជនបទសេ។
តើអ្នកណាបានសម្រេចនៃការនេះទាំងនឹងក្នុងទីរុក ជាក្នុងដល់បុរោហិតមកុដ
ជាក្នុងដល់ពាណិជ្ជកររបស់នាងជាមេដឹកនាំ
ហើយអ្នកជួញដូររបស់នាងជាអ្នកមានកិត្តិយសនៃលើផ្ទៃដី?
ព្រះយេស៊ូវតែពិភពទាំងឡាយបានតាំងបំណងវាឡើង
ដើម្បីបង្កឲ្យអន្តរាគមន៍រឿងទាំងអស់ ហើយដើម្បីបំបាត់អ្នកមានកិត្តិយសទាំងអស់
នៃលើផ្ទៃដីនៃដីឲ្យទៅជាអ្នកគួរមើលងាយ។ ឱកូនស៊ុនតែវិស័សអើយ
ចូរឆ្ងល់កាត់ស្រុករបស់អ្នកដូចជាទន្លេចុះ ដុបិកាគ្មានកម្ពុជារបស់ទៀតឡើយ។
ទ្រង់បានលាគ្រប់ព្រះហស្តរបស់ខ្លួនទៅលើសមុទ្រ
ទ្រង់បានធុរចិញ្ចឹមគ្រប់ទាំងឡាយញ័ររន្ធត់។
ព្រះយេស៊ូវបានបុរោហិតបទបញ្ជាទាំងនឹងក្នុងពាណិជ្ជកម្ម

ដើម្បីបំប្លែងបន្ទាយដីរឹងមាំរបស់វា។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
«ឱក្រមុំដដែលគ្រូសង្កត់សង្កត់ កូនស៊ីនស៊ីនដូនអើយ
អ្នកនឹងមិនអស់បុរាណទៀតឡើយ។ ចូរក្រោកឡើង ឆ្ងល់ទៅគឺទីមចុះ
សូមបិតនៃទីនោះក៏អ្នកនឹងគ្មានសច្ចកុដីសម្បកដៃ»។
ចូរមើលស្រុករបស់ពួកខាល់ដអើយ បុរាណគឺនេះកាលពីមុនមិនមានទេ
លុះត្រាតែពួកអាស៊ីរីបានបង្កកចិត្តឡើងសម្រាប់អ្នកដដែលនៃទីរហោស្ថាន។
ពួកគេបានសង់ប៉មរបស់វាឡើង ពួកគេបានកសាងវិមានរបស់វា
ហើយទ្រង់បាននាំវាទៅក្នុងសច្ចកុដីនាស។ ឱនាវានតែស៊ីសអើយ
ចូរស្រុកទ្រង់ហោយចុះ ដុបិតកម្ពុជរបស់អ្នកគ្រូបានបំប្លែងហើយ។
ហើយនៃថ្ងៃនៃនោះ នឹងកើតមានថា
ក្នុងទីរសនឹងគ្រូគេបំប្លែងចេញទៅលើអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ស្របតាមថ្ងៃរបស់ស្រុកចម្ងាយអង្កត។ បន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ
ក្នុងទីរសនឹងច្រៀងដូចជាស្រីពស្តេយ្យ។ ឱស្រីពស្តេយ្យដដែលគ្រូគេបំប្លែងចេញទៅលើអើយ
ចូរយកពិណ្ឌមួយ ហើយដើរឡើងក្នុងចុះ ចូរប្រគល់ដោយយ៉ាងពីរោះ ច្រៀងបទជាច្រើន
ដើម្បីបំប្លែងនឹកចាំអ្នកកិញ្ចា។ ហើយបន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ នឹងកើតមានថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកទតក្នុងទីរស ហើយនាងនឹងគ្រូឡប់ទៅរកឈ្មួញរបស់នាងវិញ ហើយ
នាងនឹងប្រព្រឹត្តកម្មពិសេសយ៉ាងមួយនគរទាំងអស់នៃលិលីលីកិយលើផ្ទៃដី
នាង។ ហើយទំនិញពាណិជ្ជកម្ម
និងឈ្មួញរបស់នាងនឹងបានជាប់របស់បរិសុទ្ធចម្បាយព្រះយេស៊ូវ។
វានឹងមិនគ្រូបានសន្តសំទុក ឬរកស៊ីទុកឡើយ ដុបិតទំនិញពាណិជ្ជកម្មរបស់នាងនឹងបាន
សម្រាប់អស់អ្នកដដែលអង្កត្យននៃចំពោះព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីបំប្លែងបរិក្ខេបបានគ្រប់គ្រាន់ និងសម្រាប់សម្រួលភ្ញាក់ពាក់ដ៏ថ្លៃថ្លា។ អសោយ
23:1-18។

រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ ដដែលប្រៀបដូចជា «ថ្ងៃនៃស្រុកចម្ងាយអង្កត»
គ្រូបានតំណាងដោយនគរហាប៊ីឡូន ដុបិតស្រុកចម្ងាយអង្កតគឺជានគរមួយ
ហើយហាប៊ីឡូនតាមអក្សរសាស្ត្របានគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
ចិត្តសិបឆ្នាំនៃហាប៊ីឡូនតាមអក្សរសាស្ត្របានបញ្ចប់ក្នុង «ម៉ោង»
ដដែលលិខិតសរសេរដោយដៃនៃលោកច្រើនលើផ្ទៃដីសាលាដប់លៀងរបស់ប្រទេសសាសា។
នោះយប់នោះផ្ទាល់ គាត់គ្រូបានសម្រាប់ ដោយអំណាចដដែលបានចូលមកតាមរយៈ
«ជញ្ជាំង» ដោយគ្មានអ្នកណាសង្កេតសម្គាល់
ពីព្រោះគាត់កំពុងបុរាណពិធីផឹកស្កានហាប៊ីឡូន
ខណៈដែលក្នុងក្នុងនោះប្រើកូនសោរកំពុងលង្វែកនុក្រី
ហើយស្រីពស្តេយ្យនៃទីរសកំពុងច្រៀងបទក្នុងដៃដុំអម្បាលហើយ
ហើយអ៊ីស្រាអែលដដែលក្របត់ជំនឿកំពុងរាំ ហើយក្រោងចម្ងាយបង្កគំ។

បន្ទាប់មក សច្ចកុដីភ័យខ្លាចបានគ្រប់គ្រងលើអស់អ្នកទាំងឡាយដដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
ពីព្រោះព្រះបាន «ប្រឹក្សាទៅនឹងទីរស» ហើយបាន «តាំងព្រះហឫទ័យ»
«ដើម្បីបំប្លែងមាតាទទួលបានស្រីរុងរឿងទាំងអស់
ហើយដើម្បីបំប្លែងអស់អ្នកមានកិត្តិយសនៃផ្ទៃដីឱ្យទៅជាអ្វីដែលគេមើលងាយ»។
ដូច្នេះ ព្រះបាន «រំលឹកបំប្លែងនគរទាំងឡាយ» ដោយ «រញ្ជួយដីដ៏ធំ» នៃ «ម៉ោង» នោះ
ពីព្រោះព្រះបាន «ចេញបញ្ជាទៅនឹង» នគរ «អ្នកជួញដូរ»
«ដើម្បីបំប្លែងបន្ទាយដីរឹងមាំរបស់វា»។ ក្នុង «ម៉ោង»
នៃសែចក្រីភ័យខ្លាចសម្រាប់ប្រទេសសាសា ស្រុកចម្ងាយ និងពួកអ្នកជួញដូរ បានចាប់ផ្តើម

ដើមស្រូវដែរកងទឹមបីយល់អំពីន័យនៃពាក្យអកុសលនេះសន្មតទៅសន្មតទៅនៃទៅលើជញ្ជាំង
។ ការស្រាវជ្រាវរបស់បលេសាសាវជិតនឹងកើតឡើងហើយ ប៉ុន្តែនៃទៅចំណុចនោះ
គាត់នោះមានជីវិតនៅឡើយ។ ដូច្នេះ
គាត់បានស្រវែងរកឲ្យយល់អំពីពាក្យអាថ៌កំបាំងទាំងនោះ
ហើយបានផ្តល់រង្វាន់ដល់ពួកអ្នកបុរាណវិទ្យា
បុរសនិបត្តិពួកគេអាចបកស្រាយអត្ថន័យនៃអកុសលនោះបាន
ប៉ុន្តែការនោះមិនអាចជឿបានទេ
ពីព្រោះពួកអ្នកបុរាណវិទ្យានិយមហើយបានប្រើវិធីសាស្ត្រនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ
ដល់ការក្នុងបន្ទប់នៃចេតនាពិត។ ពាក្យអាថ៌កំបាំងទាំងនោះ
គឺដូចជានិមិត្តរូបនៃរឿងរ៉ាវមួយដែលបានបិទភ្ជាប់។

បន្ទាប់មក ពួកអ្នកបុរាណវិទ្យាទាំងអស់របស់សត្វចេតនាបានចូលមក
ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចអានអកុសលនោះ
ឬប្រាប់សត្វចេតនាអំពីសច្ចក្រឹតបកស្រាយនៃវាបានឡើយ។ ដូច្នេះ
សត្វចេតនាដែលសាស្ត្រាចារ្យយូធីត្យាយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយទឹកមុខរបស់ទ្រង់ក៏ប្រែប្រួល
ហើយពួកអ្នកប្រាសាទរបស់ទ្រង់ក៏មានការភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្ពង់ខ្ពស់។ រីឯព្រះមហាសេនា
ដោយសារពាក្យរបស់សត្វចេតនា និងពួកអ្នកប្រាសាទរបស់ទ្រង់
បានយាងចូលមកក្នុងសាលាជប់លៀង ហើយព្រះមហាសេនាមានព្រះបន្ទូលថា
ឱសត្វចេតនា សូមទ្រង់មានព្រះជន្មម្តងយូរតទៅ
កុំឲ្យគំនិតទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ជឿឲ្យទ្រង់ឲ្យយឺតយ៉ាវ
ហើយកុំឲ្យទឹកមុខរបស់ទ្រង់ប្រែប្រួលឡើយ។ នៅក្នុងរាជ្យរបស់ទ្រង់
មានបុរសម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណនៃព្រះទាំងបរិសុទ្ធសុច្ឆិតនៅក្នុងគាត់
ហើយនៅក្នុងចុងបែបបិតារបស់ទ្រង់ មានពន្លឺ ការយល់ដឹង និងបុរាណវិទ្យា
ដូចជាបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះទាំងឡាយ គួរឲ្យមានការយល់ច្រឡំនៅក្នុងគាត់។ សត្វចេតនាប្លែកសោ
បិតារបស់ទ្រង់ គឺសត្វចេតនា ហេតុ បិតារបស់ទ្រង់
បានតែងតាំងគាត់ជាបុរាណវិទូពួកគ្រូមន្តអាគម ពួកហោរាសាស្ត្រ ពួកខាល័យ
និងពួកគ្រូទាយ។ ពីព្រោះវិញ្ញាណដ៏ឧត្តមមួយ ចំណេះដឹង ការយល់ដឹង
ការបកស្រាយសុបិន ការបង្ហាញនូវសច្ចក្រឹតលំហក់
និងការដោះស្រាយសច្ចក្រឹតសង្ស័យ គួរឲ្យមានការយល់ច្រឡំនៅក្នុងដានីយ៍លែន
ដែលសត្វចេតនាដាក់ឈ្មោះថា បលេសាសាស្ត្រ។ ដូច្នេះ សូមទៅដានីយ៍លែនមក
ហើយគាត់នឹងបង្ហាញសច្ចក្រឹតបកស្រាយនោះ។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍លែនគួរឲ្យមាននាចូលមកនៃចំពោះសត្វចេតនា
ហើយសត្វចេតនាមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ដានីយ៍លែនថា តើអ្នកជាដានីយ៍លែននោះឬ
ដែលជាក្នុងចំណោមពួកអ្នកនិរទេសពីយូដា
ដែលសត្វចេតនាជាបិតារបស់យើងបាននាំចេញពីស្រុកយូដាមកឬ? ខ្ញុំបានឮអំពីអ្នកថា
វិញ្ញាណនៃព្រះទាំងឡាយសុច្ឆិតនៅក្នុងអ្នក ហើយពន្លឺ ការយល់ដឹង
និងបុរាណវិទ្យាដ៏ឧត្តម គួរឲ្យមានការយល់ច្រឡំនៅក្នុងអ្នក។ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបុរាណវិទ្យា
និងពួកហោរាសាស្ត្រ គួរឲ្យមាននាចូលមកនៃចំពោះខ្ញុំ
ដើម្បីបិទពួកគេអានអកុសលនេះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំអំពីសច្ចក្រឹតបកស្រាយនៃវា
ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចបង្ហាញសច្ចក្រឹតបកស្រាយនៃរឿងនេះបានឡើយ។
ហើយខ្ញុំបានឮអំពីអ្នកថា អ្នកអាចបកស្រាយបាន
ហើយដោះស្រាយសច្ចក្រឹតសង្ស័យបាន។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ បើអ្នកអាចអានអកុសលនេះ
ហើយប្រាប់ខ្ញុំអំពីសច្ចក្រឹតបកស្រាយនៃវា អ្នកនឹងគួរសុំរៀនពាក់ព័ន្ធនឹងស្រុកយូដា
ហើយមានខុសស្រេចរវាងមានន័យវិញ្ញាណរបស់អ្នក

ហើយអ្នកនឹងមានជ័យជំនះជាអ្នកគ្រប់គ្រងទីបីក្នុងរាជ្យ។ ដានីយ៍លែ ៥៨-១៦។

ព្រះមហាក្សត្រដែលនៅក្នុងព្រះរាជវាំងនោះ មិនមែនជាព្រះមហាសីរបស់បលេសាសារទេ ប៉ុន្តែជាព្រះមហាក្សត្ររបស់ជីការបស់គាត់ ហើយនាងបានដឹងថា នរណាអាចអានអក្សរដែលមានសរសេរលើជញ្ជាំងនោះបាន។ មានព្រះវិហារមួយ (ឌុបិត សុត្តិមុនាក់តាមន័យទំនាយ គឺជាព្រះវិហារ) នៅក្នុងនគរនោះ ដែលបានដឹងថា នរណាអាចយល់អំពីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ព្រះ។

នៅក្នុងព្រះរាជវាំង មានសុត្តិមុនាក់ដែលមានបុរាណុប្បាសជាងពួកគេទាំងអស់ គឺជាមហាសីរបស់ជីការបស់បលេសាសារ។ ក្នុងគុណវិន័យនេះ នាងបានទទួលសុខដុះដោយ ពាក្យសម្តីដែលបញ្ចេញការសម្តែងចូលទៅក្នុងសច្ចេកទេសដ៏ល្អ។ នាងបានទទួលថា៖ «ឱសុតចេអើយ សូមទ្រង់មានព្រះជន្មមគង់វង្សសត្វទៅ។ សូមកុំឲ្យព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ត្រូវខានឡើយ ហើយសូមកុំឲ្យព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ប្តូរឡើយ។ នៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ មានបុរសមុនាក់ដែលមានវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៅក្នុងខ្លួនគាត់ ហើយនៅក្នុងសម័យនៃប្រការបស់ទ្រង់ មានពន្លឺ ការយល់ដឹង និងបុរាណុប្បាស ដូចជាបុរាណុប្បាសរបស់ព្រះទាំងឡាយ បានយឺតយ៉ាវនៅក្នុងគាត់។ សុតចេស្មេប្រើក្នុងសោ ជាប្រការបស់ទ្រង់ គឺសុតចេ ជាប្រការបស់ទ្រង់នោះឯង បានតែងតាំងគាត់ជាបុរាណុប្បាសលើពួកអ្នករមែងនុត ពួកហោរាសាស្ត្រ ពួកខាល់ដេ និងពួកគ្រូសុសន៍ទាយ; ...ឥឡូវនេះ សូមឲ្យហៅដានីយ៍លែមក ហើយគាត់នឹងបង្ហាញសច្ចេកទេសដ៏បកស្រាយ»។

«បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែត្រូវបាននាំចូលមកនៅចំពោះព្រះមហាក្សត្រ»។ ដោយបរិវេណប្រែតាំងចិត្តឲ្យខ្លួនមានសុមារតិម៉ាមួន និងបង្ហាញអំណាចរបស់ទ្រង់ បលេសាសារមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកនោះជាដានីយ៍លែ ដែលស្ថិតក្នុងពួកឈ្មួញលើយាយីដា ដែលសុតចេ ជាប្រការបស់ខ្ញុំ បាននាំចេញពីស្រុកយូដាមកឬ? ខ្ញុំក៏បានឮអំពីអ្នកដទៃថា វិញ្ញាណនៃព្រះទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ហើយពន្លឺ ការយល់ដឹង និងបុរាណុប្បាសបុរសល្អ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងអ្នក... ឥឡូវនេះ បើអ្នកអាចអានអក្សរនោះ ហើយប្រាប់ការបកស្រាយរបស់ខ្ញុំបាន អ្នកនឹងត្រូវបានស្តង់ដារពាក់ដោយសំពត់ពណ៌ក្រហមស្រាយ ហើយមានខ្នងមែកពាក់ផ្សិតរូបរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងមានជាអ្នកគ្រប់គ្រងលំដាប់ទីបីក្នុងនគរ»។

«ដានីយ៍លែមិនបានស្តាប់សូចនាករដ៏ចម្លែករបស់សុតចេឡើយ ហើយក៏មិនបានចុះបូកចុះបល់ ឬភ័យខ្លាចដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែរ។ គាត់បានឆ្ងល់យ៉ាងណា៖ “សូមឲ្យអំណោយរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅជារបស់ទ្រង់វិញចុះ ហើយសូមប្រទានរង្សាន់របស់ទ្រង់ដល់អ្នកដទៃទៅ; ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងអានអក្សរនោះថ្វាយសុតចេ ហើយប្រាប់ការបកស្រាយនោះឲ្យទ្រង់ដ្បង។ ឱសុតចេអើយ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានប្រទាននគរ មហិមា សិរីរុងរឿង និងកិត្តិយស ដល់ស្មេប្រើក្នុងសោ ជាប្រការបស់ទ្រង់... ប៉ុន្តែ កាលណាចិត្តរបស់គាត់បានតម្កល់ចិត្ត ហើយគំនិតរបស់គាត់បានរឹងរូសក្នុងអំណត្ត នោះគាត់ត្រូវបានទម្លាក់ចេញពីបល្ល័ង្ករាជ្យរបស់គាត់ ហើយគេបានដកសិរីរុងរឿងរបស់គាត់ចេញពីគាត់... ហើយទ្រង់ ជាបុត្ររបស់គាត់ ឱបិលសាស្ត្រអើយ មិនបានបន្ទាប់ចិត្តរបស់ទ្រង់ទេ»

ទោះបីទ្រង់បានដឹងទាំងអស់នេះក៏ដោយ
ប៉ុន្តែគេបានលើកខ្លួនឡើងទាំងនឹងព្រះនៃស្តេចស្តេច;
ហើយគេបាននាំយកកាជនៈទាំងឡាយនៃព្រះវិហាររបស់ទ្រង់មកនាំមុខទ្រង់ ហើយទ្រង់
ព្រមទាំងអនុករអធិបតីរបស់ទ្រង់ មហាសីរបស់ទ្រង់ និងសិស្សរបស់ទ្រង់
បានផឹកក្នុងកាជនៈទាំងនោះ ហើយទ្រង់បានសរសើរព្រះទាំងឡាយនៃបុរាណ មាស
លង្ការ ដកៃ ឈើ និងថ្ម ដដែលមិនឃើញ មិនឮ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ;
រីឯព្រះដដែលដង្ហើមរបស់ទ្រង់ស្ថិតក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គគេ
ហើយផ្តល់ទាំងអស់របស់ទ្រង់ក៏ស្ថិតក្នុងព្រះអង្គគេដែរនោះ
ទ្រង់មិនបានលើកតម្កកនឹងព្រះអង្គគេឡើយ។»

«នេះជាអកុសលដែលបានសរសេរថា៖ មនេ មនេ គេកេល អ្វីផ្លើសសិន។
នេះជាការបកស្រាយនៃរឿងនោះ៖ មនេ ព្រះបានរាប់ចំនួនគំរូរបស់អ្នក
ហើយបានបញ្ចប់វា។ គេកេល អ្នកត្រូវបានចម្លងក្នុងជញ្ជីង
ហើយត្រូវបានឃើញថាខ្មៅខាត។ ពេលនោះ នគរបស់អ្នកត្រូវបានបង្វែរចែក
ហើយបុរគល់ឲ្យពួកមន្ត្រី និងពួកព័រស្ត»។

«ដានីយ៍ដែលមិនបានដាក់ចេញពីកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ឡើយ។
គាត់បានដាក់អំពើហួសរបស់ស្ថិតចេញស្ថិតនៃចំពោះមុខទ្រង់
ដោយបង្ហាញទ្រង់អំពីមន្ត្រីទាំងឡាយដែលទ្រង់អាចបានរៀន ប៉ុន្តែមិនបានរៀន។
បលេសសាស្ត្រមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលមានសារៈសំខាន់
យ៉ាងខ្ពស់ដូចព្រះទ្រង់។
ទ្រង់មិនបានអានបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះអយ្យកររបស់ទ្រង់ឲ្យត្រឹមត្រូវទេ។
ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការស្រាវជ្រាវស្ថិតចេញពីកាតព្វកិច្ចរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែមិនបានដាក់ស្ថិតនៃដដែលទ្រង់អាចបានរៀន និងអនុវត្តតាម
មិនបានចាក់ឫសក្នុងចិត្តឡើយ;
ហើយដំណើរបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់បាននាំមកនូវលទ្ធផលដ៏ប្រាកដនោះ។»

«នេះគឺជាពិធីបុណ្យចុងក្រោយនៃការអួតអាង ដដែលស្ថិតចេញខាងដេញបុរាណឡើង;
ដូច្នេះ ព្រះអង្គគេដែលទ្រង់យូរចំពោះការរងរើងរូបរបស់មនុស្ស
បានចេញសាលក្រមដដែលមិនអាចដកវិញបានហើយ។ បលេសសាស្ត្របានមើលងាយយ៉ាងខ្ពស់
ដូចព្រះព្រះអង្គគេដែលបានលើកតម្កកនឹងគាត់ឲ្យផ្ទុយពីស្ថិតចេញ
ហើយរយៈពេលសាកលបងរបស់គាត់ត្រូវបានដកហូតពីគាត់។ ខណៈដែលស្ថិតចេញ
និងពួកអភិជនរបស់គាត់កំពុងស្ថិតនៅកំពូលនៃការសប្បាយរីករាយរបស់ពួកគេ
ជនជាតិព័រស្តបានបង្កើនលទ្ធផលអើប្បាចេញពីផ្តល់ដើមរបស់វា
ហើយបានដើរចូលទៅក្នុងទីក្រុងដែលគ្មានការយាមការពារ។ ខណៈដែលបលេសសាស្ត្រ
និងពួកចៅហ្វាយរបស់គាត់កំពុងផឹកពីកាជន៍បរិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយកំពុងសរសើរព្រះរបស់ពួកគេដែលផ្តល់ពីបុរាណ និងមាស សិរីស
និងទាហានរបស់គាត់បានឈរនៅក្រោមជញ្ជីងរាជវាំង។ «និយាយប៉ុន្មាន៖»
កំណត់ត្រាបាននិយាយថា «បលេសសាស្ត្រ ជាស្ថិតចេញរបស់ពួកខាងដេញ ត្រូវបានសម្លាប់។
ហើយដើរយុស ជាជនមានឪ បានទទួលអាណាចក្រ។» Bible Echo, May 2, 1898.

នៅកណ្តាលវិបត្តិនេះ មហាស្ថិតិ (ពួកជំនុំមួយ) បានស្នើសុំថា
មានបុរាណមួយដែលអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណ «អនាគតសម្រាប់អាមេរិក» បាន។
ដានីយ៍ដែលបានឈរនៅក្នុងចំណែករបស់ខ្លួនមុតងទៀត
ដើម្បីបំពេញតាមបំណងរបស់គាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ។

សាកសិនទែងសញ្ញា ដលៃហានបុរទាននៃកុនុងឡកុលវិងដោយ សាដុរក មសែក
និងអាបដេនកេរ ឥឡូវនេះគួរមានបុរទានដោយដានីយ៍លៃ
ខណៈដលៃគាត់មានបន្ទូលមែនទែលវិចខុសសែចេកុតិពិតថា នៃកុនុង «ម៉ោង»
នវិបត្តិចុហប់ថងអែទិតុយ អុនកទាំងឡាយដលៃតំណាងឲ្យទង់សញ្ញា
នឹងគួរនាំមកមុខអាជ្ញាធររដ្ឋប ដើម្បីបិទបិទបន្ទាត់អំពីសេចក្តីពិត។

«មនុស្សនឹងចាប់អុនករាល់គុនាបញ្ចូននៃកាន់កុមហ្មីកុសា ... មនៃហើយ
អុនករាល់គុនានឹងគួរនាំទៅនៃមុខអភិហាល និងសុដេទាំងឡាយ ដោយព្រោះខ្ញុំ
ដើម្បីបិទបិទបន្ទាត់ដល់ពួកគេ និងដល់សាសន៍ដទៃផង។» ម៉ាថាយ ១០:១៧, ១៨, R. V.
ការបៀតបៀននឹងផុតពីផ្ទៃសាយពន្លឺ។
អុនកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងគួរនាំទៅនៃមុខមនុស្សដទៃនៃលោកិយ
ដលៃបើមិនដោយហេតុនេះទេ ពួកគេហៅហៅជាមិនដលៃហានព្រះដ៏ល្អអឡើយ។
សេចក្តីពិតគួរមានបង្ហាញខុសទៅកាន់មនុស្សទាំងនេះ។
ពួកគេមានស្តាប់ការចោទប្រកាន់កុលវិងកុលាយអំពីជំនឿរបស់សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ជាញឹកញាប់
មធ្យមហាយកម្មយុគក៏ដលៃពួកគេអាចរៀនសូត្រអំពីលក្ខខណៈពិតរបស់ជំនឿនោះ
គឺជាទីបន្ទាត់របស់អុនកដលៃគួរមាននាំមកកាត់ក្នុងដោយព្រោះជំនឿរបស់ខ្លួន។
នៃពេលសាកសួរ ពួកគេគួរមានតម្រូវឲ្យឆ្លើយ
ហើយចៅក្រមរបស់ពួកគេក៏គួរស្តាប់ទីបន្ទាត់ដលៃហានផ្ទៃផង។
ព្រះគុណរបស់ព្រះនឹងគួរបុរទានដល់អុនកបម្រើរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យសមនឹងកាលៈទេសៈបន្ទាន់នោះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា
“នៃម៉ោងនោះឯង នឹងមានបុរទានឲ្យអុនករាល់គុនានូវអ្វីដលៃគួរនិយាយ។ ឌុបិត
មិនមែនអុនករាល់គុនាជាអុនកនិយាយទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបិតារបស់អុនករាល់គុនា
ដលៃមានបន្ទូលនៃកុនុងអុនករាល់គុនាវិញ។”
កាលណាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបិតាគឺនាំអុនកបម្រើរបស់ទ្រង់
សេចក្តីពិតនឹងគួរមានបង្ហាញដោយប្រទូទានភាពដ៏ទៃភាព
និងតម្កល់ដៃមានកិត្តិយសរបស់វា។
អុនកដលៃបដិសេធសេចក្តីពិតនឹងឈរឡើងដើម្បីចោទប្រកាន់
និងសង្កត់សង្កិនសិស្សទាំងឡាយ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីការហត់បង់ និងការរងទុក្ខ
សូមប្រឹក្សាដល់សេចក្តីស្ងប់ កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរបង្ហាញភាពសុភាពទន់
ភ័យនៃរបស់គ្រូដ៏ទៃភាពរបស់ពួកគេ។ ដូចនេះ ភាពផ្ទុយគ្នារវាងភ្នាក់ងាររបស់សាតាំង
និងតំណាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងគួរមានយល់ឃើញ។
ព្រះអង្គសង្កត់សង្កិននឹងគួរមានលើកតម្កល់នៃមុខពួកអុនកគ្រប់គ្រង
និងបុរាជានទាំងឡាយ។” The Desire of Ages, 354.»

ដូចគុនានឹងបុរសដ៏សក្តិសមទាំងបីនាក់ដលៃ
ដានីយ៍លៃមិនមានចំណាប់អារម្មណ៍លើអំណោយណាមួយឡើយ
ហើយក៏មិនចាំបាច់គួរហាត់រៀនជាមុននូវអ្វីដលៃគាត់នឹងនិយាយនោះដែរ។
គាត់មានបង្ហាញយ៉ាងសាមញ្ញនូវការបកស្រាយអំពី «បុរាណវិញ្ញាណ»
ដលៃមានតំណាងនៃលើជញ្ជាំង។

យើងនឹងបន្តរឿងរ៉ាវរបស់បលេសាសារនៃកុនុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«អុនកដលៃមិនសូមទោះគ្រងចំពោះព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះ គឺខ្មែរគោលការណ៍ មូលហេតុ
កុត្តរបស់ពួកគេមិនមានលក្ខខណៈដលៃនាំឲ្យពួកគេផ្ទេរវិស័សអ្វីដលៃគ្រីស្ទគួររំលឹកគុ

របស់កាលៈទេសៈទាំងអស់ឡើយ។ អ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រូរត់មែនអារម្មណ៍ជានិច្ចថា
ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងចំណោមព្រះនគររបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ល្អនិយាយដោយគ្រប់ពួកគេ។
ព្រះអង្គគង់លែងមានទតមើលពិធីប្រជុំរៀងអំពីសិប្បរបស់បលេសាសា
កំពុងមានព្រះវត្តមាននៅក្នុងស្ថាប័នទាំងអស់របស់យើង
នៅក្នុងបន្ទប់គណនេយ្យរបស់ពាណិជ្ជករ នៅក្នុងសិប្បកម្មម្នាក់ៗ;
ហើយព្រះហស្តគង់លែងមិនយឺតយ៉ាវដោយឈាម
កំពុងកត់ត្រាការផ្សេងៗរបស់អ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ
ដូចដែលមានកត់ត្រាស្រេចក្តីជំនុំជម្រះដ៏គួរឱ្យរន្ធត់លើសុចរិតប្រមាថព្រះនោះដែរ។
ការផុតនូវទោសរបស់បលេសាសា គួរឱ្យសរសើរដោយពាក្យដូចជាភ្នំលើងថា
'ទ្រង់គួរឱ្យមានថ្វីដៃនៅក្នុងដង្ហើម ហើយគួរឱ្យមានយឺតយ៉ាវខ្មៅ'; ហើយបុរសនិយាយអ្នក
កបរាជ័យក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចដ៏ល្អនៃព្រះមានប្រទានឱ្យអ្នក
ការផុតនូវទោសរបស់អ្នកក៏នឹងដូចគ្នាដែរ»។ Messages to Young People, 229.